

Підступних куль розмірена черга
Ліси під Львовом розітнула дзвінко,
І вмить урвалася нитка дорога
Життя Титана з іменем Чупринки...

На стійці впав безприкладний стратег,
Великий тактик, командир і геній
Отих у крицю вилитих шерэг,
Що ціль — свободу мали на знамені.

Плачу ж нема. І хоч важкий удар, —
На полі бою сльози не пристали, —
До пімсти кличе рвійністю фанфар
Година смерти батька-генерала.

Борець упав ... Та житиме порив
Його наказу в бункері-землянці,
В безмежжі степу, шелесті вітрів,
У кроці й чині кожного повстанця.

І він луна. Зі заходу на схід,
На північ з півдня пострілів фермати
Несуть гримляче рокіт-заповіт
Кінчити битву, Лицарем почату.

Пала вогнем Дніпра могутній лук,
І Чорне море пінить, наче брага,
У криках чайок — віщий перегук,
В припливу хвилях — відгомін присяги.

Присяги тих, чий згинув керманіч,
Та їм лишилися переможні весла,
Завзяття вдачі і рішучість віч
Пройти шляхами, Вождь які накреслив.

Летять вітри і тисячі відлунь
Збирають всюди: на столичних площах,
В садах Полтави, в горах понад ґрунь,
Між гнівних сосен лісу Білогорщі.

Вони пройдуть, безудержно пройдуть
До віх світання крізь бурхливі води,
Зірниця правди їм осяє путь,
А силу в змазі воля дасть народу.

Вони пройдуть, як месники за квіт

Землі святої, зірваний катами,
За кров на листі білогорських віт,
Сім куль Парижу й бомбу Роттердаму.

У рейс лінкор котвицю вже підніс,
А море пінить. Промениться траса.
Гримить присяга. Прапор.
І девіз Чинів Євгена, Симона й Тараса!..

Визвольний. шлях. — 1978. — Кн. 3. — С. 356–357.